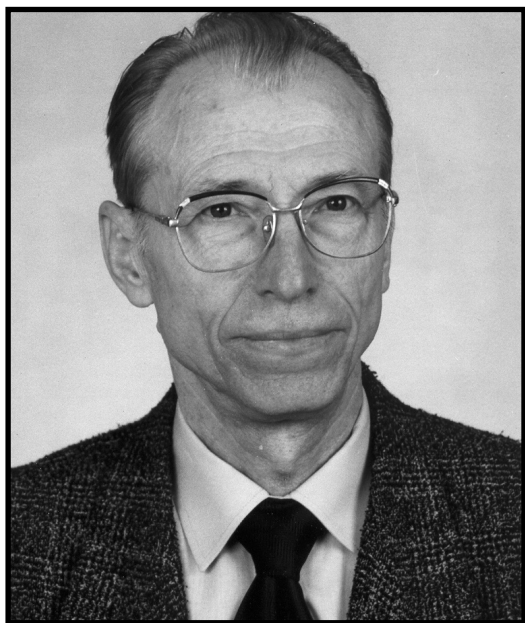

ЮРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ МАКСИМОВ

Правління наукового товариства токсикологів України, Проблемні комісії МОЗ та АМН України "Токсикологія" та "Екогігієна і токсикологія", Редакційна колегія та Редакційна рада журналу "Сучасні проблеми токсикології" з глибоким сумом сповіщають про те, що 12 січня раптово пішов з життя видатний український токсиколог і фармаколог, один із засновників нашого журналу і один з його незмінних наукових редакторів, завідувач відділом патофізіології Інституту фармакології і токсикології АМН України, доктор медичних наук, професор Юрій Миколайович Максимов.

Людина складної долі, що втратила під час репресій і в післявоєнні роки свою родину, Юрій Миколайович Максимов зумів у той непростий час не тільки вистояти, але і успішно закінчити середню школу, а потім і Київський медичний інститут, піднятися у своїй професійній діяльності від наукового співробітника до професора, керівника відділу одного із ведучих науково-дослідних інститутів країни.

Юрій Миколайович Максимов народився 24 вересня 1937 року у

місті Києві. Після закінчення із золотою медаллю у 1960 році педіатричного факультету Київського медичного інституту вся його наступна професійна діяльність була пов'язана з Інститутом фармакології і токсикології АМН України, в розбудові та діяльності якого він приймав активну участь.

У 1961 році він був рекомендований на наукову роботу в Український санітарно-хімічний інститут, нині Інститут фармакології і токсикології АМН України, де працював до останнього часу. Почавши свою наукову кар'єру з посади молодшого наукового співробітника, Юрій Миколайович потім послідовно обирався на посади наукового і старшого наукового співробітника, і з 1983 року був керівником відділу патофізіології.

У 1967 році Юрій Миколайович захистив кандидатську дисертацію "Білковий спектр сироватки крові при отруєнні люїзитом і лікуванні унітіолом і плазмозамісниками", яку виконав під керівництвом видного фізіолога і патофізіолога, члена-кореспондента АН України, професора, сина академіка О.О. Богомольця, Олега Олександровича Богомольця,

який у той час керував лабораторією патофізіології.

У 1986 році в Ленінграді, в головному на той час з даної наукової проблеми Інституті токсикології МОЗ СРСР, він успішно захистив докторську дисертацію "Система згортання крові при отруєннях високотоксичними сполуками". В 1992 р. йому було присвоєно звання професора за фахом "Токсикологія".

Керований ним відділ патофізіології став одним з ведучих наукових центрів з розробки, вивчення і впровадження високоефективних лікарських засобів, що підвищують імунний статус організму та володіють цілою низкою фармакологічних властивостей, таких як інтерферогенні, анальгезуючі, протизапальні, противірусні та ін. Він є співавтором 3 фармакологічних препаратів — амізону (анальгетик з інтерферогенними властивостями), корвалдину (серцево-судинний засіб) і седакору (седативний засіб), які впроваджені в медичну практику. В останній час наукові інтереси Юрія Миколайовича були пов'язані з пошуком, розробкою і вивченням лікарських препаратів, що володіють антивірусною, антибактеріальною і протигрибковою активністю і мінімальними токсичними характеристиками.

З ім'ям Юрія Миколайовича Максимова пов'язані успішні дослідження в таких пріоритетних галузях токсикології, як з'ясування механізмів дії багатьох високотоксичних хімічних сполук, зокрема, хлор- і фосфорорганічних, ролі імунної системи у виробленні проти них та інших небезпечних сполук захисних антиоксидантних реакцій, розробка, вивчення і впровадження в практику охорони здоров'я цілої низки високоефективних фармакологічних препаратів з анальгезуючою, протизапальною і противірусною активністю. Роботи Юрія Миколайовича внесли значний внесок у вирішення складних питань лікарської токсикології, пов'язаних з дослідженнями і зменшенням токсичної дії таких важливих груп фармакологічних препаратів, як плазмозамісники, противірусні, антибактеріальні і протигрибкові лікарські засоби.

І в подальші роки наукові інтереси Юрія Миколайовича були пов'язані з вивченням стану імунної

системи, системи згортання крові при дії отруйних сильнодіючих речовин фосфорорганічного ряду і пошуком засобів антидотної і патогенетичної терапії. Він був автором відповідного державного документу, що вийшов у той час: "Використання плазмозамісників на етапах евакуації Радянської Армії".

Велику увагу приділяв вчений вихованню молодих наукових кадрів, успішно керував низкою кандидатських і докторських дисертацій з пріоритетних проблем фармакології і токсикології. На протязі багатьох років був членом, а потім і Головою спеціалізованої ради ВАК України при Інституті фармакології і токсикології АМН України. Він був заступником Голови проблемної комісії МОЗ України "Фармакологія", активним членом проблемної комісії МОЗ і АМН України України "Токсикологія".

Ю.М.Максимов — автор більше 250 наукових праць, співавтор багатьох патентів України на різні

фізіологічно активні речовини (серед них — 4 фармакологічних препаратів) і методи лікування отруєнь.

Юрій Миколайович брав активну участь в організації I і II з'їздів фармакологів України, шкіл молодих учених-фармакологів нашої країни, на яких виступав з науковими доповідями і лекціями.

З моменту утворення Державного Фармакологічного Центру МОЗ України і до теперішнього часу він працював в цій організації на посаді головного наукового співробітника, Голови експертної комісії з препаратів крові і кровозамісників. З питань забезпечення населення України сучасними кровозамісниками і залізовмісними препаратами він неодноразово виступав на сторінках періодичних видань, з доповідями на наукових конференціях, у тому числі і на зарубіжних форумах. Він є співавтором п'яти методичних рекомендацій, присвячених вивченню дії лікарських засобів на систему крові і імунний статус організму, співавтором

довідника "Проблемна комісія "Фармакологія" (стан і перспективи)".

До останнього часу він був одним з наукових редакторів нашого журналу, членом його редакційної колегії, а також членом редакційної колегії журналу "Фізіологічно активні речовини".

Всі, хто знав, працював та спілкувався з Юрієм Миколайовичем, завжди будуть пам'ятати його як доброзичливого колегу. Він був вельмишановною і глибоко порядною людиною, безкорисним другом, люблячим чоловіком і батьком. Саме таким він назавжди залишиться у наших серцях, пам'яті своїх рідних і близьких, друзів, колег, учнів.

*Правління наукового товариства
токсикологів України
Проблемні комісії МОЗ і АМН
України "Токсикологія" та
"Екогігієна та токсикологія"
Редакційна колегія та Редакційна
рада журналу*